

Brussel, 14.7.2021
COM(2021) 564 final

ANNEXES 1 to 5

BIJLAGEN

bij de

**VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot vaststelling van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens**

{SEC(2021) 564 final} - {SWD(2021) 643 final} - {SWD(2021) 644 final} -
{SWD(2021) 647 final}

BIJLAGE I
Lijst van goederen en broeikasgassen

1. Deze verordening is van toepassing op de goederen in de onderstaande sectoren, die momenteel onder de hierna vermelde codes van de gecombineerde nomenclatuur ("GN") vallen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2658/87¹ van de Raad.
2. Voor de toepassing van deze verordening zijn de broeikasgassen die verband houden met de goederen in de onderstaande sectoren, de broeikasgassen die hieronder per soort goed zijn vermeld.

Cement

GN-code	Broeikasgas
2523 10 00 – Cementklinker	Kooldioxide
2523 21 00 – Wit portlandcement, ook indien kunstmatig gekleurd	Kooldioxide
2523 29 00 – Ander portlandcement	Kooldioxide
2523 90 00 – Ander hydraulisch cement	Kooldioxide

Elektriciteit

GN-code	Broeikasgas
2716 00 00 – Elektrische energie	Kooldioxide

Meststoffen

GN-code	Broeikasgas
2808 00 00 – Salpeterzuur; nitreerzuren	Kooldioxide en distikstofoxide
2814 – Ammoniak, watervrij of in waterige oplossing (ammonia)	Kooldioxide
2834 21 00 – Kaliumnitraat	Kooldioxide en distikstofoxide
3102 – Minerale of chemische stikstofhoudende meststoffen	Kooldioxide en distikstofoxide
3105 – Minerale of chemische meststoffen die twee of drie van de vruchtbaarmakende elementen stikstof, fosfor en kalium bevatten; andere meststoffen; producten bedoeld bij dit hoofdstuk, in tabletten of in dergelijke vormen, dan wel in verpakkingen met een brutogewicht van niet meer dan 10 kg - Met uitzondering van: 3105 60 00 – Minerale of chemische meststoffen die de twee vruchtbaarmakende elementen fosfor en kalium bevatten:	Kooldioxide en distikstofoxide

¹ Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1).

Gietijzer, ijzer en staal

GN-code	Broeikasgas
72 – Gietijzer, ijzer en staal Met uitzondering van: 7202 – Ferrolegeringen 7204 – Resten en afval, van gietijzer, van ijzer of van staal (schroot); afvalingots van ijzer of van staal	Kooldioxide
7301 – Damwandprofielen van ijzer of van staal, ook indien van gaten voorzien of bestaande uit aaneengezette delen; gelaste profielen van ijzer of van staal	Kooldioxide
7302 – Bestanddelen van spoorbanen, van gietijzer, van ijzer of van staal: spoorstaven (rails), contrarails en heugels voor tandradbanen, wisseltongen, puntstukken, wisselstangen en andere bestanddelen van kruisingen en wissels, dwarsliggers, lasplaten, spoorstoelen, wiggen, onderlegplaten, klempaten, dwarsplaten en dwarsstangen en andere bestanddelen, voor het leggen, het verbinden of het bevestigen van rails	Kooldioxide
7303 00 – Buizen, pijpen en holle profielen, van gietijzer	Kooldioxide
7304 – Buizen, pijpen en holle profielen, naadloos, van ijzer of van staal	Kooldioxide
7305 – Andere buizen en pijpen (bijvoorbeeld gelast, geklonken, genageld, gefelst), met een rond profiel en met een uitwendige diameter van meer dan 406,4 mm, van ijzer of van staal	Kooldioxide
7306 – Andere buizen, pijpen en holle profielen (bijvoorbeeld gelast, geklonken, genageld, gefelst of met enkel tegen elkaar liggende randen), van ijzer of van staal	Kooldioxide
7307 – Hulpstukken (fittings) voor buisleidingen (bijvoorbeeld verbindingstukken, ellebogen, moffen), van gietijzer, van ijzer of van staal	Kooldioxide
7308 – Constructiewerken en delen van constructiewerken (bijvoorbeeld bruggen, brugdelen, sluisdeuren, vakwerkmasten en andere masten, pijlers, kolommen, kapconstructies, deuren en ramen, alsmede kozijnen daarvoor, drempels, luiken, balustrades), van gietijzer, van ijzer of van staal, andere dan de geprefabriceerde bouwwerken bedoeld bij post 9406; platen, staven, profielen, buizen en dergelijke, van gietijzer, van ijzer of van staal, gereedgemaakt voor gebruik in constructiewerken	Kooldioxide
7309 – Reservoirs, voeders, kuipen en dergelijke bergingsmiddelen, voor ongeacht welke goederen	Kooldioxide

(andere dan voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas), van gietijzer, van ijzer of van staal, met een inhoudsruimte van meer dan 300 l, niet voorzien van een mechanische inrichting of van een inrichting om te koelen of te warmen, ook indien inwendig bekleed of voorzien van een warmte-isolerende bekleding	
7310 – Reservoirs, fusten, trommels, bussen, blikken en dergelijke bergingsmiddelen, voor ongeacht welke goederen (andere dan voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas), van gietijzer, van ijzer of van staal, met een inhoudsruimte van niet meer dan 300 l, niet voorzien van een mechanische inrichting of van een inrichting om te koelen of te warmen, ook indien inwendig bekleed of voorzien van een warmte-isolerende bekleding	Kooldioxide
7311 – Bergingsmiddelen voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas, van gietijzer, van ijzer of van staal	Kooldioxide

Aluminium

GN-code	Broeikasgas
7601 – Ruw aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7603 – Poeders en schilfers, van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7604 – Staven en profielen, van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7605 – Draad van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7606 – Platen, bladen en strippen, van aluminium, met een dikte van meer dan 0,2 mm	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7607 – Bladaluminium (ook indien bedrukt of op een drager van papier, van karton, van kunststof of op dergelijke dragers) met een dikte van niet meer dan 0,2 mm (de dikte van de drager niet meegerekend)	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7608 – Buizen en pijpen, van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7609 00 00 – Hulpstukken (fittings) voor buisleidingen (bijvoorbeeld verbindingstukken, ellebogen, moffen), van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen

BIJLAGE II

Landen en gebieden die buiten het toepassingsgebied van deze verordening vallen

1. DEEL A - LANDEN EN GEBIEDEN DIE BUITEN HET TOEPASSINGSGEBIED VAN DEZE VERORDENING VALLEN

Deze verordening is niet van toepassing op goederen van oorsprong uit de volgende landen:

- IJsland
- Liechtenstein
- Noorwegen
- Zwitserland

Deze verordening is niet van toepassing op goederen van oorsprong uit de volgende gebieden:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. DEEL B - LANDEN EN GEBIEDEN DIE BUITEN HET TOEPASSINGSGEBIED VAN DEZE VERORDENING VALLEN WAT BETREFT DE INVOER VAN ELEKTRICITEIT IN HET DOUANEGBIED VAN DE UNIE

[Momenteel leeg]

BIJLAGE III
Methoden voor de berekening van ingebedde emissies

1. DEFINITIES

Voor de toepassing van deze bijlage en bijlage IV wordt verstaan onder:

- (a) “eenvoudige goederen”: goederen die zijn vervaardigd in een productieproces dat uitsluitend uitgangsmaterialen en brandstoffen vereist met nul ingebedde emissies;
- (b) “samengestelde goederen”: goederen waarbij in het productieproces de inzet van andere eenvoudige goederen vereist is;
- (c) “specifieke ingebedde emissies”: de ingebedde emissies van één ton goederen, uitgedrukt als ton CO₂(e)-emissies per ton goederen;
- (d) “CO₂-emissiefactor”: het gewogen gemiddelde van de CO₂-intensiteit van uit fossiele brandstoffen opgewekte elektriciteit in een geografisch gebied. De CO₂-emissiefactor wordt berekend als het quotiënt van de CO₂-emissiegegevens van de energiesector, gedeeld door de bruto-elektriciteitsopwekking uit fossiele brandstoffen. Deze wordt uitgedrukt in ton CO₂ per megawattuur;
- (e) “stroomafnameovereenkomst”: een contract waarbij een persoon zich ertoe verbindt elektriciteit rechtstreeks van een elektriciteitsproducent af te nemen;
- (f) “transmissiesysteembeheerder”: een beheerder als omschreven in artikel 2, punt 35, van Richtlijn (EU) 2019/944² van het Europees Parlement en de Raad.

2. VASTSTELLING VAN DE WERKELIJKE DIRECTE INGEBEDDE EMISSIES VOOR EENVOUDIGE GOEDEREN

Om de specifieke werkelijke ingebedde emissies van eenvoudige goederen te bepalen die in een gegeven installatie zijn geproduceerd, worden alleen directe emissies in aanmerking genomen. Dit gebeurt aan de hand van de volgende vergelijking:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

waarbij SEE_g de specifieke ingebedde emissies van de goederen *g* zijn, uitgedrukt in CO₂(e) per ton, AttrEm_g de toegekende emissies van de goederen *g* en AL_g het activiteitsniveau van de goederen. Het activiteitsniveau betreft de hoeveelheid goederen die in de verslagperiode in die installatie geproduceerd is.

Onder “toegekende emissies” wordt verstaan het deel van de directe emissies van de installatie gedurende de verslagperiode die worden veroorzaakt door het productieproces dat resulteert in de goederen *g* bij toepassing van de systeemgrenzen van het proces dat is omschreven in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, vastgestelde uitvoeringshandelingen. De toegekende emissies worden berekend aan de hand van de volgende vergelijking:

$$AttrEm_g = DirEm$$

² Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU (PB L 158 van 14.6.2019, blz. 125).

waarbij DirEm de directe emissies zijn als gevolg van het productieproces, uitgedrukt in ton CO₂(e), binnen de systeemgrenzen als bedoeld in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, vastgestelde uitvoeringshandeling.

3. VASTSTELLING VAN DE WERKELIJKE DIRECTE INGEBEDDE EMISSIES VOOR SAMENGESTELDE GOEDEREN

Om de specifieke werkelijke ingebedde emissies van samengestelde goederen te bepalen die in een gegeven installatie zijn geproduceerd, worden alleen directe emissies in aanmerking genomen. In dit geval wordt de volgende vergelijking toegepast:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

waarbij AttrEm_g de toegekende emissies van de goederen *g* zijn, AL_g het activiteitsniveau van de goederen, dat wil zeggen de hoeveelheid goederen die in de verslagperiode in die installatie geproduceerd is, en EE_{ImpMat} de ingebedde emissies van de uitgangsmaterialen (precursoren) die in het productieproces zijn verbruikt. Alleen uitgangsmaterialen die relevant zijn voor de systeemgrenzen van het productieproces zoals gespecificeerd in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, vastgestelde uitvoeringshandeling, moeten in aanmerking worden genomen. De relevante EE_{ImpMat} worden als volgt berekend:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

waarbij M_i de massa is van het in het productieproces gebruikte uitgangsmateriaal *i* en SEE_i de specifieke ingebedde emissies voor het uitgangsmateriaal. Voor SEE_i gebruikt de exploitant van de installatie de waarde van de emissies voor de installatie waar het uitgangsmateriaal is geproduceerd, mits de gegevens van die installatie voldoende nauwkeurig kunnen worden gemeten.

4. VASTSTELLING VAN STANDAARDWAARDEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 7, LEDEN 2 EN 3

Indien werkelijke monitoringgegevens van directe emissies overeenkomstig punten 2 en 3 niet voldoende nauwkeurig kunnen worden verstrekt, wordt een standaardwaarde toegepast.

Om standaardwaarden te bepalen, wordt voor de vaststelling van ingebedde emissies alleen gebruik gemaakt van werkelijke waarden. Als er geen werkelijke waarden voorhanden zijn, mogen waarden uit de literatuur worden gebruikt. De Commissie publiceert richtsnoeren voor de wijze waarop moet worden gecorrigeerd voor afvalgassen of broeikasgassen die als materiaal voor het proces zijn ingezet, voordat de nodige gegevens worden verzameld om de toepasselijke standaardwaarden te bepalen voor iedere soort in bijlage I vermelde goederen. De standaardwaarden worden vastgesteld op basis van de beste beschikbare gegevens. Zij worden regelmatig herzien door middel van uitvoeringshandelingen op basis van de meest actuele en betrouwbare informatie, inclusief informatie die door een derde land of groep van derde landen is verstrekt.

4.1. Standaardwaarden als bedoeld in artikel 7, lid 2

Wanneer de toegelaten aangever de werkelijke emissies niet voldoende nauwkeurig kan bepalen, worden standaardwaarden gebruikt. Deze waarden worden vastgesteld op de gemiddelde emissie-intensiteit van elk land van uitvoer en voor elk van de in bijlage I vermelde goederen met uitzondering van elektriciteit, verhoogd met een toeslag, die wordt bepaald in de uitvoeringshandelingen van deze verordening. Wanneer er voor een goederensoort geen betrouwbare gegevens voor het land van uitvoer kunnen worden toegepast, worden de standaardwaarden gebaseerd op de gemiddelde emissie-intensiteit van de 10 % slechtst presterende EU-installaties voor die goederensoort.

4.2. Standaardwaarden voor ingevoerde elektriciteit in artikel 7, lid 3

De standaardwaarden voor ingevoerde elektriciteit worden vastgesteld op basis van specifieke standaardwaarden voor een derde land, groep van derde landen of regio in een derde land, dan wel, indien die waarden niet beschikbaar zijn, op basis van EU-standaardwaarden voor soortgelijke elektriciteitsopwekking in de EU overeenkomstig punt 4.2.2.

4.2.1. Specifieke standaardwaarden voor een derde land, groep van derde landen of regio in een derde land

Specifieke standaardwaarden worden gebaseerd op de beste gegevens waarover de Commissie beschikt om de gemiddelde CO₂-emissiefactor vast te stellen in ton CO₂ per megawattuur van de prijsbepalende bronnen in het derde land, de groep van derde landen of de regio in een derde land.

Wanneer er specifieke standaardwaarden worden vastgesteld voor een derde land, groep van derde landen of regio in een derde land en elektriciteit wordt ingevoerd uit een ander derde land of een andere regio in het derde land, of een andere groep van derde landen of regio in een derde land met het oog op de wederuitvoer ervan naar de Unie, mag dezelfde specifieke standaardwaarde niet worden gebruikt.

4.2.2. Alternatieve standaardwaarden

Wanneer er geen specifieke standaardwaarde is vastgesteld voor een derde land, groep van derde landen of regio in een derde land, is de standaardwaarde voor elektriciteit gelijk aan de CO₂-emissiefactor in de EU in ton CO₂ per megawattuur, dat wil zeggen het gewogen gemiddelde van de CO₂-intensiteit van de elektriciteit die in de EU uit fossiele brandstoffen wordt opgewekt. Dit gewicht weerspiegelt de productiemix van de fossiele brandstoffen in de EU. De CO₂-emissiefactor wordt berekend als het quotiënt van de CO₂-emissiegegevens van de energiesector, gedeeld door de bruto-elektriciteitsopwekking uit fossiele brandstoffen in megawattuur.

Wanneer in het geval van toegelaten aangevers van goederen van oorsprong uit een derde land, of een groep van derde landen die een aanzienlijke hoeveelheid elektriciteit uitwisselen met de EU, op basis van betrouwbare gegevens kan worden aangetoond dat de gemiddelde CO₂-emissiefactor van prijsbepalende bronnen in dat derde land of die groep van derde landen lager is dan die in de EU of dan de specifieke standaardwaarde, wordt voor dat land of die groep van landen een alternatieve standaardwaarde vastgesteld op basis van die gemiddelde CO₂-emissiefactor.

Wanneer er alternatieve standaardwaarden worden gedefinieerd voor een derde land of regio in een derde land, of een groep van derde landen of regio's in derde landen en elektriciteit uit een ander derde land of uit een andere regio in een derde land, of een andere groep van derde landen of regio's in derde landen, wordt ingevoerd in het derde land waarvoor de alternatieve standaardwaarde geldt, mag dezelfde alternatieve standaardwaarde niet worden gebruikt.

5. VOORWAARDEN VOOR DE TOEPASSING VAN WERKELIJKE INGEBEDDE EMISSIES IN ELEKTRICITEIT

Een toegelaten aangever kan ervoor kiezen dat werkelijke ingebedde emissies in plaats van standaardwaarden worden toegepast voor de in artikel 7, lid 3, bedoelde berekening indien de volgende cumulatieve criteria zijn vervuld:

- (a) de toegelaten aangever heeft met een elektriciteitsproducent in een derde land een stroomafnameovereenkomst gesloten voor een hoeveelheid elektriciteit die gelijk is aan de hoeveelheid waarvoor het gebruik van een specifieke waarde wordt gevraagd;
- (b) de elektriciteitsproductie-installatie is rechtstreeks aangesloten op het EU-transmissiesysteem of er kan worden aangetoond dat er op het tijdstip van uitvoer nergens in het netwerk sprake was van congestie tussen de installatie en het EU-transmissiesysteem;
- (c) alle verantwoordelijke transmissiesysteembeheerders in het land van oorsprong, het land van bestemming en in voorkomend geval elk derde land van doorvoer hebben aan de toegewezen interconnectiecapaciteit definitief eenzelfde hoeveelheid elektriciteit genomineerd als de hoeveelheid elektriciteit waarvoor het gebruik van werkelijke ingebedde emissies wordt gevraagd, en de genomineerde capaciteit en de elektriciteitsproductie door de in punt b) bedoelde installatie hebben betrekking op dezelfde periode van maximaal één uur;
- (d) een geaccrediteerde verificateur certificeert de naleving van bovenstaande criteria. Aan de verificateur worden ten minste maandelijkse tussenverslagen verstrekt die aantonen hoe bovenstaande criteria worden nageleefd.

6. AANPASSING VAN STANDAARDWAARDEN OP BASIS VAN REGIOSPECIFIEKE KENMERKEN

Standaardwaarden kunnen worden aangepast aan specifieke gebieden of regio's van landen met objectief te bepalen specifieke kenmerken zoals geografie, natuurlijke hulpbronnen, marktvoorwaarden, energiemix of industriële productie. Wanneer er gegevens beschikbaar zijn die aan die specifieke lokale kenmerken zijn aangepast en die nauwkeurigere standaardwaarden kunnen opleveren, mogen deze waarden worden gebruikt in plaats van de standaardwaarden op basis van EU-installaties.

Wanneer aangevers van goederen van oorsprong uit een derde land of een groep van derde landen op basis van betrouwbare gegevens kunnen aantonen dat de alternatieve regiospecifieke aanpassing van standaardwaarden lager is dan de door de Commissie gedefinieerde standaardwaarden, mogen eerstgenoemde waarden worden gebruikt.

BIJLAGE IV

Boekhoudkundige vereisten voor gegevens die worden gebruikt voor de berekening van ingebedde emissies

- 1. MINIMAAL DOOR EEN TOEGELATEN AANGEVER TE BEWAREN GEGEVENS VAN INGEVOERDE GOEDEREN**
 1. Gegevens over de identiteit van de toegelaten aangever:
 - (a) naam;
 - (b) de unieke identicator die is toegewezen door de bevoegde nationale autoriteit.
 2. Gegevens over de ingevoerde goederen:
 - (a) soort en hoeveelheid van iedere soort goederen;
 - (b) land van oorsprong;
 - (c) werkelijke emissies of standaardwaarden.

- 2. MINIMAAL DOOR EEN TOEGELATEN AANGEVER TE BEWAREN GEGEVENS VAN INGEBEDDE EMISSIES IN INGEVOERDE GOEDEREN OP BASIS VAN WERKELIJKE EMISSIES**

Voor iedere soort goederen waarop deze verordening van toepassing is, moeten de volgende aanvullende gegevens worden bewaard:

- (a) identificatie van de installatie waar de goederen zijn geproduceerd;
- (b) contactgegevens van de exploitant van de installatie waar de goederen zijn geproduceerd;
- (c) het geverifieerde emissieverslag, inclusief de gegevens betreffende de ingebedde emissies van iedere soort aangegeven goederen zoals bepaald in bijlage V;
- (d) de specifieke ingebedde emissies van de goederen.

BIJLAGE V
Verificatiebeginselen en inhoud van een verificatieverslag

1. BEGINSELEN VAN VERIFICATIE

De volgende beginselen zijn van toepassing op overeenkomstig artikel 8 gevraagde verificaties:

- (a) een verificateur voert zijn verificaties uit met een kritische professionele houding;
- (b) een emissieverslag wordt slechts als geverifieerd en geschikt voor het beoogde doel beschouwd als de verificateur met een redelijk niveau van zekerheid vaststelt dat het verslag geen materiële onjuistheden en materiële onregelmatigheden met betrekking tot de berekeningsregels van bijlage III bevat;
- (c) een verificateur is verplicht installaties te bezoeken tenzij is voldaan aan specifieke criteria op grond waarvan een installatiebezoek niet nodig is;
- (d) om te bepalen of onjuistheden of onregelmatigheden materieel zijn, baseert de verificateur zich op drempels die in de overeenkomstig artikel 8 vastgestelde uitvoeringshandelingen zijn bepaald.

Voor parameters waarvoor er geen dergelijke drempels zijn bepaald, doet de verificateur een beroep op zijn deskundig oordeel om te beslissen of onjuistheden, afzonderlijk of in combinatie met andere onjuistheden, rekening houdende met de aard en de omvang ervan, moeten worden aangemerkt als materieel en afbreuk kunnen doen aan het gebruik van het verslag door de beoogde gebruikers, met name de bevoegde nationale autoriteiten.

2. INHOUD VAN EEN VERIFICATIEVERSLAG

Een verificatieverslag bevat ten minste de volgende informatie:

- (a) identificatie van de installatie waar de goederen zijn geproduceerd;
- (b) contactgegevens van de exploitant van de installatie waar de goederen zijn geproduceerd;
- (c) de toepasselijke verslagperiode;
- (d) naam en contactgegevens van de verificateur;
- (e) accreditatie-ID, naam van de accreditatie-instantie;
- (f) datum van het bezoek aan de installatie, indien van toepassing, of de redenen waarom de installatie niet is bezocht;
- (g) hoeveelheden van iedere soort aangegeven goederen die in de verslagperiode zijn geproduceerd;
- (h) directe emissies van de installatie tijdens de verslagperiode;
- (i) een beschrijving van de wijze waarop de emissies van de installatie aan de verschillende soorten goederen worden toegewezen;
- (j) kwantitatieve informatie over de goederen, emissies en energiestromen die geen verband houden met die goederen;
- (k) in geval van samengestelde goederen:
 - i. gebruikte hoeveelheden van uitgangsmaterialen (precursoren);

- ii. de specifieke ingebedde emissies;
 - iii. indien werkelijke emissies worden gebruikt: de identificatie van de installatie waar het uitgangsmateriaal is geproduceerd en de werkelijke emissies bij de productie van dat materiaal;
- (l) het verificatieadvies;
 - (m) informatie over materiële onjuistheden die zijn vastgesteld en, indien van toepassing, niet zijn gecorrigeerd;
 - (n) informatie over onregelmatigheden met betrekking tot de in bijlage III vastgestelde berekeningsregels, indien van toepassing.